

[Ninn-Hansen.]

gang til skattefrie afskrivninger af lån, fordi man også derved kan gøre lånene mere tiltrækkende for de unge studerende og andre unge under uddannelse; det tror vi er den rigtige vej. Der står i dag en, synes jeg, meget interessant kronik i Berlingske Tidende af en ung stud. jur., Steen Askholt, der klart gør gældende — imod synspunkter, der er hævdet fra anden side inden for studenterverdenen — at det, man må bygge på i fremtiden som støtte til studenterne, må være lån. Vi vil selvfølgelig ikke gøre disse lån mere tyngende end nødvendigt for de unge og heller ikke gøre udsigterne til afvikling mere tyngende end nødvendigt. Derfor synes vi, at man på samme måde som ved andre investeringer skal have mulighed for skattefri afskrivning af lån, og det er det, vi foreslår. Jeg havde ikke indtryk af, at den højtærede finansminister på dette punkt var lige så afvisende; jeg håber i hvert fald, at vi på dette område — men selvfølgelig også og ikke mindst på det område, der vedrører forældrenes bidrag — kan få en positiv forhandling om det forslag, vi har stillet.

Peter Nielsen: Hvis man køber en bil til privatbrug, kan man i dag på sin selvangivelse fradrage renten af den gæld, man derved eventuelt pådrager sig. Ligeledes kan et underskud på sommerhuset fradrages. Bruger man sine penge til at give sine børn en ordentlig uddannelse, er der derimod intet fradrag. Derfor kan der være nogen rimelighed i, at der måske også burde være visse økonomiske virkninger forbundet hermed. Det er derimod ikke rimeligt, at jo højere indtægt man har, desto større lettelse vil man få. Derfor kan mit parti ikke anbefale det foreliggende lovforslag. En sammenligning med lønmodtagerfradraget synes jeg dog er lidt anspændt; det er et standardiseret fradrag for de udgifter, man har til indtægtens erhvervelse, og det er dog noget andet.

Forslaget her bryder i øvrigt også med de principper, som man f. eks. ved overgang fra børnefradrag til børnetilskud fra forslagsstillernes side selv tidligere har tilsluttet sig. I den forbindelse vil jeg gerne henlede opmærksomheden på en artikel, som lederen af den konservative informa-

tions- og pressetjeneste, hr. redaktør Aage Hastrup, har skrevet i Østerbro Avis for den 26. marts i år. Han skriver bl. a. — jeg udbeder mig formandens tilladelse til et citat —:

„I 1960 gennemførtes en ændring i skattelovgivningen, hvorefter forældre får fradrag i skatten i stedet for som tidligere at have ret til et fradrag i indkomsten. Denne ændring skete på konservativt initiativ, men samme parti finder ikke, at problemerne omkring børnefradragsordningen dermed er løst.“

Dette med det konservative initiativ er ikke helt historisk korrekt, men lad det være. De konservative gik altså dengang med til, at fradraget skulle ske på skatte-sedlen og ikke på selvangivelsen, så alle uanset indtægt fik samme gavn af børnetilskuddet. Artiklen slår i øvrigt til lyd for det her foreliggende forslag, og det er jo ejendommeligt i denne forbindelse, idet man her går den modsatte vej og bryder med det sunde princip, at alle skal have lige gavn af en sådan bestemmelse, og går ind for, at de store indtægter får over det dobbelte kontante udbytte af, hvad folk med jævne indtægter vil få. Vi vil ikke være med til at udhule progressionen yderligere, så derfor kan vi ikke medvirke til gennemførelse af lovforslaget; vi vil hellere lette på samme måde som ved børnefradraget, nemlig ved kontante tilskud at give øget støtte gennem ungdommens uddannelsesfond, således at beløbenes størrelse står i forhold til den trang til støtte, der er. Forslaget her går jo den modsatte vej: jo mindre trangen er, des større er støtten.

Lovforslaget bryder også med et andet sundt princip, når der er tale om fradrag på selvangivelsen ved tilbagebetaling af studielån. Jo større indtægt man har, desto større gavn vil man have af en sådan bestemmelse, og når noget er skattefrit, når man modtager det, kan det ikke være fradragsberettiget, når det atter afleveres. Ved tilbagebetaling er der jo i dag en vis graduering, så at der ydes mindre i de første år. Om noget sådant kan udvides, således at formen for afdrag indrettes efter indtægtens størrelse, må være et spørgsmål, som udvalget om ungdommens uddannelsesfond kan beskæftige sig med. Der er jo folk, der kun forholdsvis kort tid efter endt uddan-